

- 1 **De pelikaan, van August Strindberg, door Toneelgroep A'dam, regie Susanne Kennedy.** Radicaal, stijlvast, eigennuttig. Susanne Kennedy gaat gestaag door met het tot op het bot ontleiden van klassiekers. Strindbergs gezinsdrama brengt zij in een overdonderend visueel kunstwerk tot de kern: het gezin is de hel, de moeder de duivel (in dit geval).
- 2 **Het Wijde Land, van Arthur Schnitzler, door Olympique Dramatique/Toneelhuis.**

De jeugd staat te trappelen, de ouderen moeten plaatsmaken. In Schnitzlers prachtig uitwaaiende *Het Wijde Land* gaat hoofdpersoon Friedrich Hofreiter magistraal ten onder, maar niet dan nadat hij zijn jonge, brutale opponent heeft gedood. Deze Vlaamse acteurs maken er een losse, weelderige en ten slotte ontroerende voorstelling van.

- 3 **Happy Days, van Samuel Beckett, door Theater Zeelandia, regie Mirjam Koen.**

Marlies Heur in een berg zand met het Zeeuwse landschap in de avondschemer als decor. Becketts *Happy Days* kreeg zelden zo'n mooie vertolking als deze. Een levendige dodenzang, met Heur die de kunst verstaat van Becketts gelaagde tekst een helder muziekstuk te maken.

- 4 **Who's afraid of Virginia Woolf? van Edward Albee, door Toneelgroep Oostpool/Toneelschuur Producties, regie Erik Whien.**

In een echt goed toneelstuk wordt bij elke nieuwe opvoering ervan ook een nieuwe laag aangeboord. In deze versie van *Virginia Woolf* is dat de manier waarop George zijn levenspijn probeert te bestrijden. Opzienbarend toneelspel van Jacob Derwig, die de toeschouwer bijna 4 uur lang in zijn ban houdt.

- 5 **The Fountainhead naar Ayn Rand, door Toneelgroep Amsterdam, regie Ivo van Hove.**

Een overvol kijk-, luister- en denkspel naar de ideeënroman van Rand, in een door Jan Versweyveld (architectenwerkplaats) weergaloos mooi vormgegeven theatergebeurtenis. Toneel als broedplaats voor gedachten over kunst en samenleving, idealen versus pragmatisme. Met acteurs die je daarbij aan de hand nemen.

- 6 **Dantons Dood, van Georg Büchner, door Toneelgroep Amsterdam, regie Johan Simons.** Opnieuw een schitterende scenografie van Jan Versweyveld (dorpshuis) en opnieuw een denkspel; ook in *Dantons Dood* is theater het voertuig voor gedachten en overpeinzingen, in dit geval over de voors en tegens van rebellie en revolutie. Met dank aan Adelheid Roosen en *De Oversteek*; het volk kwam, zag, en overwon.

- 7 **Schijn, van Don Duyns, door Likeminds/Fahd Lahrzaoui, regie Floris van Delft.**

De Marokkaans-Nederlandse acteur Lahrzaoui maakte een dappere solo over zijn worsteling met zichzelf, opgegroeid in een sterk door tradities bepaald milieu. Een charmeoffensief en aangrijpend coming-outdrama ineens – over voetbal, kintnestoerheid, homo-erotiek en boze moeders.

- 8 **Vrijdag van Hugo Claus, door De Spelerij, regie Paula Bangels.**

Incest in Vlaamse arbeiderskringen. Hugo Claus schreef er een machtig mooi toneelstuk over. Geen oordeel, alleen de vraag: hoe kon het gebeuren en hoe gaan we ermee om? Glasheldere regie en authentieke, Vlaamse spelers.

- 9 **Ashes to Ashes, van Harold Pinter, door Toneelschuur Prod., regie Olivier Diepenhorst.**

Jonge regisseur en jonge acteurs overtuigen in eindelijk weer een Pinter-stuk. Uitgebluste veertigers proberen relatie op te kalefateren met gevaarlijk rollenspel. Spitsroeden lopen in een spookhuis.

- 10 **Fellini, van Ko van den Bosch, door Noord Nederlands Toneel, regie Ola Mafaalani.**

Overdadig, feeëriek, theateraal en uitbundig spel met licht en ruimte aan de hand van Italiaans filmicoon Fellini. Fris en teder, met soms zinsbegoochelende beelden. Mafaalani tovert een kleurrijke wereld uit haar trukendoos.

Tegenvaller

Vals, van Lot Vekemans, door NTGent, regie Johan Simons. Langverwacht: de nieuwe Lot Vekemans, die met *Gif* imponeerde. Ondanks acteurs (Elsje de Brauw, Bert Luppens, Betty Schuurman) en regie (Simons) gaat het mis. Zussen ruziën op harde, nare toon. Feitelijk gaat het nergens over.

De pelikaan.

Foto Jan Versweyveld

